

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Dr inż. Anna Saniuk, pracownik Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Wydziału Mechanicznego, przebywała od 1 do 30 września 2014 r. na naukowym stażu zagranicznym w Słowackim Uniwersytecie Technologicznym w Bratysławie w ramach Krajowego Programu Stażowego Republiki Słowackiej. Celem stażu była realizacja projektu *The rapid planning of production orders in make-to-order automotive industry systems as a tool for achieving competitive advantage*, który polegał na opracowaniu nowej metody planowania realizacji zleceń produkcyjnych, dedykowanej przedsiębiorstwom realizującym produkcję zlece-

niową w przemyśle motoryzacyjnym. Główną korzyścią zastosowania tej metody, jest uwzględnianie głównych celów strategicznych przedsiębiorstwa już na etapie planowania realizacji zlecenia i negocjacji warunków umowy z klientem, co prowadzi do znacznie szybszej i efektywnej realizacji strategii przedsiębiorstwa. Pracę badawczą ułatwiła bardzo aktywna współpraca STU w Bratysławie z firmami przemysłu motoryzacyjnego.

W ramach pobytu w Słowackim Uniwersytecie Technologicznym w Bratysławie dr Anna Saniuk uczestniczyła także w tygodniowym szkoleniu na temat projektów europejskich prowadzonych przez włoski instytut naukowy CREATE-NET Center for REsearch And Telecommunication Experimentation for NETworked communities. Miała też okazję uczestniczyć w pracach nowo otwartego w Bratysławie biura European Alliance for Innovation, które zajmuje się promowaniem, koordynacją i realizacją projektów unijnych.

Tomasz Belica

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Rozwojowe i społeczne uwarunkowania konfliktu i agresji XXXVII CICA

W dniach 22-25 czerwca 2014 r. w Zielonej Górze odbyła się XXXVII Konferencja zorganizowana przez organizację CICA, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy oraz Uniwersytet Zielonogórski.

CICA jest Międzynarodową organizacją, która powstała 37 lat temu w Hiszpanii jako Coloquios Internationales sobre Cerbero y Agresion. Celem tej organizacji było i jest wspomaganie rozwiązywania problemów związanych z agresją i konfliktami społecznymi. Pragnąc stworzyć jak najszerszą płaszczyznę wymiany myśli, informacji i doniesień badawczych, akcentując społeczne i rozwojowe uwarunkowania konfliktu i agresji, organizatorzy proponują dyskusję na temat przemocy, terroryzmu, pokoju i konfliktu z punktu widzenia różnych dziedzin, co roku w innym kraju.

W ostatnim 25-leciu ubiegłego wieku i na początku obecnego CICA oprócz zaganienia agresji zajmuje się także jednym z najbardziej ekstremalnych przejawów przemocy jakim jest terroryzm. Do tej pory w 37 spotkaniach zorganizowanych na czterech kontynentach, uczestniczyło około tysiąca uczonych, reprezentujących różne dyscypliny naukowe, z całego świata. Wybrane wpisy naukowe z tych spotkań zostały opublikowane w ponad trzydziestu tomach wydawnictw CICA. W tym roku XXXVII CICA pod tytułem *Rozwojowe i społeczne uwarunkowania konfliktu i agresji* odbyła się w Polsce na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Ze względu na rangę wydarzenia, patronat nad Konferencją objęli rektorzy obu Uniwersytetów - prof. dr hab. Janusz Ostojka-Zagórski - rektor UKW i prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński - rektor UZ, dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ - dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ, dyrektor Instytutu Psychologii UKW - prof. Janusz Trempała oraz kierownik Katedry Poradnictwa i Resocjalizacji prof. dr hab. Zbigniew Izdebski. Ponadto do grona Mecenasów Konferencji należą: prezydent Miasta Zielona

Góra Janusz Kubicki, zielonogórcy radni, UNESCO, the Society for Terrorism Research oraz Społeczno-Kulturalne Stowarzyszenie Mniejszości Niemieckiej. Patronami medialnymi zostały renomowane czasopisma *Edukacja i Kultura*, *Polskie Forum Psychologiczne* oraz *Polish Journal of Applied Psychology*.

Konferencję przygotowali we współpracy z przewodniczącym prof. Martinem Ramirezem, prof. Adamem Frączkiem, który był Honorowym Przewodniczącym Konferencji, dr Camilą Pagani z Włoch (Chair of Sciences Comitee) pracownicy Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ oraz Instytutu Psychologii UKW.

W tym roku w konferencji wzięło udział 110 uczestników z 6 kontynentów i 15 krajów. Goście przybyli z Czech, Niemiec, Ukrainy, Włoch, Polski, Hiszpanii, Indii, Mongolii, Pakistanu, Rosji, Kanady, Kolumbii, USA, Syrii i Republiki Południowej Afryki.

W czasie konferencji zaprezentowano 2 wykłady plenaryjne, prezentacje w ośmiu sesjach naukowych, sesję posterową oraz dwa panele dyskusyjne. Wszystkie spotkania i działania skupiały się na omawianiu uwarunkowań agresji i przemocy z różnych perspektyw, metody pomiaru gotowości do agresji i praktycznych implikacji tej wiedzy do wykorzystania przez specjalistów w praktyce.

Specjalnymi Gośćmi konferencji byli: prof. Adam Frączek, który był przewodniczącym Międzynarodowego Towarzystwa Badań nad Agresją (ISRA), rektorem Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie i jest najbardziej rozpoznawalnym polskim badaczem w tym obszarze, dr Arthur Kendall (USA) oraz Alice LoCicero - współzałożycielka i pierwszy prezes Towarzystwa Badań nad Terroryzmem (STR), członek Rady Wydziału w Centrum Szkolenia Wielokulturowego (Boston Medical Center, Boston, MA, USA).

Sesje tematyczne ukazały problemy związane z agresją i przemocą z wielu perspektyw. Profesor Beata Pastwa-Wojciechowska i Andrzej Piotrowski (Polska) prowadzili sesję pt. *Socio - cultural contexts of aggression* oraz sesję pt. *Determinants of aggression in different environments*. Tina Lindhard (RPA/USA), Marzanna Farnicka (Polska) pro-

FOT. Z WYDZIAŁU

wadziły sesję poświęconą próbom prewencji wykluczenia społecznego *The problems of the prison in system and the prevention of social exclusion*. W sesji prowadzonej przez Arthura Kendalla zajmowano się prawami człowieka *Responsibility, human rights and peace*, a w sesji prowadzonej przez Camillę Pagani problemem z konceptualizacją zagadnień agresji, przemocy i agresywności *Violence Peace and Complexity*. Alice LoCicero (USA) prowadziła sesję pt. *Terrorism as a threat in contemporary world*, a prof. Lidia Cierpiatkowska i Hanna Liberska (Polska) *Determinants of aggression in childhood and adolescence*. Natomiast w sesji prowadzonej przez Barbarę Krahe (Niemcy) uczestnicy przedstawiali prezentacje na temat zjawiska przemocy w bliskich związkach *Aggression in interpersonal relationships*.

Ze względu na tytuł konferencji, warty podkreślenia wydaje się być poszukiwanie rozwojowych uwarunkowań agresji i przemocy. Niestety okazało się, że dla przedstawicieli psychologii rozwojowej zagadnienia związane z agresywnością, zachowaniami agresywnymi raczej są złożonym kompleksem, w którym uwarunkowania społeczne i biologiczne oraz doświadczenie życiowe są równoprawnymi czynnikami jej rozwoju. Dyskusje panelowe oraz liczne wystąpienia wskazywały na konieczność systematyzowania wiedzy z tego obszaru i odnajdywaniu zależności między wykorzystywanymi nazwami procesów i zachowań. Zauważono bowiem, że często autorzy stosują wymiennie termin „agresja” i „agresywność”, a przecież z punktu widzenia (zwłaszcza) rozwojowego lub społecznego są to zupełnie różne zjawiska.

Ciekawym dla wielu uczestników był panel *Problem agresji jako wyzwania dla psychologii*. Tematyka panelu dotyczyła problemu szeroko pojętej agresji - jej źródeł, uwarunkowań oraz przejawów. Dyskutanci zostali poproszeni o wskazanie obszarów badawczych, które według nich wy-

magają szybkiej interwencji ze względu na negatywne zjawiska społeczne lub są obszarami wręcz „zakazanymi” dla refleksji naukowej. Panel przygotowany został przez prof. Hannę Liberską z UKW, uznanego badacza z psychologii rozwoju i psychologii rodziny. Zaprosiła ona do dyskusji znanych specjalistów, którzy z własnej perspektywy badawczej i praktycznej starali się ukazać najważniejsze i ich zdaniem najpilniejsze problemy godne uwagi w dzisiejszych czasach. Byli to: prof. Lidia Cierpiatkowska, prof. Mariola Bidzan, prof. Beata Pastwa-Wojciechowska, prof. Adam Frączek, prof. Zbigniew Izdebski oraz dr Marzanna Farnicka.

Drugi panel zatytułowany *Violence In Prison - legal or illegal* przygotowany i prowadzony przez dr Barbarę Toroń przyciągnął uwagę praktyków, specjalistów oraz służby więziennej. Udział w nim wzięli por. E. Adamska z Domu Matki z Dzieckiem w Krzywańcu, por. M. Barska z Zakładu Karnego w Zielonej Górze, S. Grabowska z Centrum Interwencji Kryzysowej, A. Kucharska-Dziedzic ze Stowarzyszenia BABA, por. D. Najdowska z Zakładu Karnego w Zielonej Górze i prok. Łukasz Wojtasik. Przygotowane wystąpienia poruszyły salę i rozpoczęły dyskusję na temat funkcjonującego systemu oraz o kierunku zachodzących zmian w tym obszarze.

Bardzo bogaty program konferencji zachęca do zajrzenia na stronę <http://www.cicainternational.org/CICAinternational>, na której można znaleźć książkę konferencyjną prezentującą dokładny program tego wydarzenia oraz zdjęcia.

Kolejne takie wydarzenie odbędzie się w Meksyku, a następnie w Kolumbii.

Marzanna Farnicka

_ O metodach pracy z dziećmi zagrożonymi wykluczeniem społecznym

W dniach 25-27 czerwca na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się Seminarium Międzynarodowe pt. *How to help children from families of ethnic minorities in the adaptation to school in V4 countries - Jak pomóc dzieciom z rodzin należących do mniejszości etnicznych w krajach Grupy Wyszehradzkiej zaadaptować się z szkole*. Seminarium to realizowane było w ramach projektu finansowanego przez Grupę Wyszehradzką. Jego koordynatorem jest prof. Hanna Liberska z Instytutu Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, a partnerami: Narodowy Uniwersytet Kultury Fizycznej i Sportu Ukrainy, Uniwersytet Mateja Bela (Słowacja), Uniwersytet w Debreczynie (Węgry), Uniwersytet Zachodnioczeski w Pilźnie (Czechy), oraz Uniwersytet Zielonogórski. W dniach 25-26 czerwca przedstawiciele uczelni partnerskich spotkali się na naszej uczelni, aby wziąć udział w seminarium naukowym oraz warsztatach, w których uczestniczyli studenci, nauczyciele, przedstawiciele mniejszości. W ramach warsztatów poświęconych metodom pracy z dziećmi zagrożonymi wykluczeniem społecznym zaprezentowano zajęcia z arteterapii. Znane jest wiele metod pracy o charakterze artystycznym, jednak w tym przypadku zaprezentowano warsztat pracy w zakresie choreoterapii oraz rozwoju twórczości plastycznej. Obie metody prowadzone przez doświadczonych praktyków - dr Tatianę Maciejewską i dr Urszulę Gembarę - dostarczyły różnych doświadczeń samym uczestnikom, ale też umożliwiły analizę zebranego przez prowadzące materiału z dotychczasowej pracy. Obie metody wykorzystują inne ośrodki oraz poruszają inne warstwy psychiki. Dzięki temu umożliwiają nie tylko poznanie siebie, integrację, ale także rozwój w sferze ujawniania i kontroli emocji, autoprezentacji, kontroli własnego ciała (w przypadku choreoterapii) jak i postrzegania i kreowania rzeczywistości w formie plastycznej (rysunek terapeutyczny).

W czasie seminarium zaprezentowano także nową metodę pozwalającą pedagogom na szybkie rozpoznanie ryzyka zagrożenia ucznia wykluczeniem społecznym i tym samym na podjęcie wczesnej interwencji. Wykluczenie społeczne przejawiać się może bowiem w postaci nieśmiałości, wycofania z kontaktów z grupą, agresją słowną lub fizyczną czy przyjmowaniem roli ofiary. Często też objawy te dotyczą niskich osiągnięć szkolnych czy niechęci do nauki. Wymienione zachowania w każdej szkole stanowią tzw. zachowania problemowe i dotyczyć mogą płaszczyzny interpersonalnej czy intrapsychicznej ucznia. Prezentowany kwestionariusz jest na razie metodą eksperymentalną. Spełnia on wszystkie wymagania rzetelności i trafności. Ponadto dotychczasowe badania przeprowadzone w Polsce wskazują, że charakteryzuje się on prostotą i przejrzystością i z tego powodu uzyskał pozytywny odbiór u nauczycieli. Jest on krótki i czytelny, co jest ważne dla badanych dzieci, szczególnie w młodszych klasach szkoły podstawowej. Narzędzie obejmuje 4 skale: skalę samooceny, skalę lęku, skalę wykluczenia i akceptacji społecznej. Nauczyciel, w sytuacji gdy chce sobie pomóc określić główny problem dziecka, po wykonaniu badania może określić obszar pomocy i może próbować zmienić sytuację dziecka poprzez udzielenie wsparcia, stworzenie warunków do sukcesu szkolnego. Jeżeli np. po 2 miesiącach zachowanie dziecka lub grupy nie zmienia się, może zwrócić się do specjalisty.

Seminarium było świetną okazją do spotkania się z przedstawicielami mniejszości narodowych oraz dyskusji między uczestnikami, którzy reprezentowali różne kraje i perspektywy. Psycholodzy, socjologowie, pedagodzy oraz nauczyciele i studenci z Polski, Czech, Węgier, Słowacji i Ukrainy analizowali znaczenie różnic etnicznych dla efektywnej adaptacji uczniów do szkoły. Jako kluczowe czynniki dla adaptacji uczniów uznano język wykorzystywany w komunikacji pozarodzinnej oraz normy i zasady obowiązujące w danych mniejszościach. Główne wnioski dotyczą rozwoju motywacji rodzin do wspierania procesu adaptacji ich dzieci w szkołach „masowych” oraz podniesienie znaczenia rozumienia i posługiwania się językiem większości. Oba wnioski, które mogą być przekute w zadania do realizacji przez nauczycieli czy pracowników socjalnych pracujących w środowiskach mniejszości etnicznych, dotyczą ich motywacji i wartości integracji lub wręcz czerpania korzyści z odrębności. Te zagadnienia wydają się być bardzo ważne w globalizującym się świecie. Dotyczą bowiem pytania - Jak zachować swoją tożsamość, a jednocześnie nie wykluczać się samemu ze środowiska życia?

Marzanna Farnicka

_ III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych, Zielona Góra, 8-10.09.2014

III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych odbyło się we wrześniu br. na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego i przebiegało pod hasłem *W poszukiwaniu dróg i inspiracji*. Sympozjum to było kontynuacją realizacji projektu spotkań, seminariów oraz tworzenia ogólnopolskiej sieci badaczy jakościowych. Inicjatywa ta podjęta została dwa lata temu przez naukowców z Zakładu Pedagogiki Kultury Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, a następnie rozwijana była przy współpracy z Katedrą Socjologii Organizacji i Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego. Zgodnie z założeniem twórców TSBJ - prof. zw. dr. hab. Krzysztofa Koneckiego oraz dr. hab. Dariusza Kubinowskiego, prof. UMCS - projekt ten ma na celu integrowanie społeczności badaczy jakościowych w Polsce, wspomaganie współpracy oraz doskonalenie metodologii i praktyki badań jakościowych. Idea transdyscyplinarności sympozjum jest urzeczywistniana w dialogu badaczy jakościowych, którzy zastanawiając się nad funkcjonującymi w reprezentowanych przez siebie dyscyplinach metodami badań kategoriami metodologicznymi i modelami badanej rzeczywistości, poszukują ich odniesień w działalności naukowej i praktycznej.

Trzecie TSBJ było spotkaniem w pełni oddającym charakter „sympozjum” (łac. *symposium* z gr. *sympósion*, syn-; *pósis* ‚picie; napój’), czyli „zebrania przy winie, podczas którego prowadzono dysputy filozoficzne” (Słownik Wyrazów Obcych, 1980, s. 719) tym bardziej, że stało się też ono okazją do degustacji wina podczas zielonogórskiego święta Winobrania i zwiedzania jednej z okolicznych winnic.

Tegoroczne Sympozjum było ujęte w konwencji sesji plenarnych, semiplenarnych, grup tematycznych, warsztatu metodologicznego oraz prezentacji projektu grupy badaczy. Łącznie w III TSBJ w Zielonej Górze wzięło udział ponad 140 badaczy (profesorów, doktorów i doktorantów, teoretyków i praktyków) z całej Polski.

Podczas sesji plenarnych badacze jakościowi poddawali refleksji perspektywę prospektywną metodologii badań

FOT. Z WYDZIAŁU

jakościowych, poszukiwali istoty transdyscyplinarności badań, strategii jakościowych w badaniach życia publicznego, debatowali nad nowymi propozycjami podejść anali-

tycznych do jednostki jako podmiotu badań jakościowych, prezentowali swoje inspiracje i poszukiwania metodologiczne oraz dyskutowali o możliwościach i granicach poznania jakościowego. Spotkania w grupach tematycznych obejmowały między innymi rozważania nad kierunkami badań biograficznych, potencjałem i ograniczeniami badań nad pamięcią zbiorową i indywidualną biografią. Zastanawiano się również nad charakterem współczesnych badań terenowych. Debatą objęto także strategie badań jakościowych w badaniach dzieci i młodzieży oraz nad niepełnosprawnością. Poddano refleksji możliwości wizualnej analizy rzeczywistości społecznej i użyteczność badań z zastosowaniem fotografii. Poszukiwano istoty badań nad procesami edukacji, nad przedsiębiorczością i organizacjami. Podjęto też próbę odpowiedzi na pytanie o to, jaka jest rola badacza we współczesnych badaniach jakościowych oraz poszukiwano nowych wymiarów badań jakościowych w późnej nowoczesności, nowych podejść do analizy danych jakościowych i możliwości wykorzystania technologii do działań analitycznych.

Klasyczne wykłady debaty i dyskusje toczące się przez trzy dni obrad uzupełniły: prezentacja pracy zespołu badawczego prof. zw. dr. hab. Krzysztofa Koneckiego oraz warsztat metodologiczny prof. dr. hab. n. med. Bogdana de Barbaro.

Emocje a polityka - to tytuł prezentacji doktorantów z Uniwersytetu Łódzkiego, pracujących pod kierunkiem prof. Krzysztofa Koneckiego, obejmującej analizę wizualno-werbalną wystąpień polskich polityków w Sejmie. Badacze Uniwersytetu Łódzkiego podjęli próbę rekonstrukcji taktyk przedstawiania emocji z uwzględnieniem przestrzeni, retoryki, technik perswazyjnych na poziomie języka oraz komunikacji niewerbalnej.

Z kolei warsztat metodologiczny *Smutek czy depresja? Zderzenie dyskursów* podejmował refleksję nad dylematem - między prywatyzacją a psychiatryzacją doświadczenia wewnętrznego. Podczas tego spotkania uczestnicy mieli okazję do poddania jakościowej analizie konsultacji rodziny osoby chorującej na depresję i wyłonienia różnych dyskursów, którymi posługiwali się uczestnicy tej sytuacji społecznej.

Symposium poprzedziły całonocne, cieszące się dużym zainteresowaniem, warsztaty metodologiczne, zorganizowane również przez Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ, które były prowadzone przez twórców i ekspertów metod jakościowych, reprezentujących róż-

ne uczelnie (m.in. Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Łódzki, Dolnośląską Szkołę Wyższą we Wrocławiu, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Uniwersytet Szczeciński). Warsztaty metodologiczne umożliwiały nabycie i pogłębienie wiedzy teoretycznej i umiejętności posługiwania się w praktyce badawczej metodą biograficzną, metodą dokumentarną, etnografią performatywną, krytyczną analizą dyskursu, badaniami fokusowymi oraz metodologią teorii ugruntowanej. Z szansą udziału w warsztatach skorzystało ponad stu badaczy i pracowników nauki z całej Polski.

III Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych stało się zdarzeniem społecznym integrującym sieci indywidualnych i zbiorowych działań, których treścią, produktem społecznym są transdyscyplinarne dociekania na temat praktyk badawczych z zastosowaniem metodologii jakościowych. Było ono także próbą dalszego kształtowania i integrowania akademickiego świata w poprzek podziałów dyscyplinarnych. Za sprawą organizatorów III TSBJ stało się przestrzenią prezentacji dorobku badaczy i twórczych dyskusji, inspirujących do dalszych poszukiwań, rozwoju naukowego, a jednocześnie było okazją do mniej formalnych winobraniowych spotkań.

Joanna Kłodkowska
Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu

Transdyscyplinarne Sympozjum Badań Jakościowych w Internecie:
- strona projektu TSBJ: www.tsbj.edu.pl
- strona III TSBJ w Zielonej Górze: www.tsbj.wpsnz.uz.zgora.pl
- zapis sesji plenarnych i semiplenarnych: www.uz.tv.pionier.net.pl

INSTYTUT SOJOLOGII

Socjobranie 2014 - Zielonogórskie święto socjologii w klimacie wolności

Za nami już czwarte obchody święta zielonogórskiej socjologii, czyli tak zwane *Socjobranie*, w czasie którego pracownicy Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, studenci, absolwenci, a także inne osoby związane w jakiś sposób z tym środowiskiem, jak sama nazwa wskazuje, czerpali pełnymi garściami z dorobku i wiedzy nauk społecznych oraz debatowali na różne tematy - zarówno te ważne, jak i mniej ważne. W tym roku z okazji rocznicy transformacji systemowej towarzyszyła nam również dwudniowa konferencja pod hasłem *PARADOKSY NASZEJ WOLNOŚCI. Społeczeństwo polskie 25 lat po Czerwcu '89*, która objęta została patronatem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego i Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego. Uroczystego otwarcia obrad w pękającej niemal w szwach sali konferencyjnej nowej Biblioteki UZ dokonał prorektor ds. studenckich prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski. Konferencja zorganizowana została przez Polskie Towarzystwo Socjologiczne Oddział Zielonogórski oraz Instytut Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, a gospodarzami spotkania byli dr Lech Szczegółta oraz prof. Ewa Narkiewicz-Niedbalec. Wśród gości, którzy zaszczytili nas swoją obecnością znaleźli się również politycy uczestniczący niegdyś

jako parlamentarzyści w tworzeniu prawno-ustrojowych fundamentów nowego ładu społecznego, w jakim przyszło nam dziś funkcjonować. Główny prowadzący dr Lech Szczegółta słusznie zauważył, iż na sali zebrali się przedstawiciele trzech pokoleń, a mianowicie osoby najstarsze, które brały czynny udział we wdrażaniu w życie zmiany systemowej, pokolenie nieco młodsze, które doświadczyło na własnej skórze PRL-owskich kolejek, a także generacja najmłodsza, wychowana już w nowym ładzie społeczno-politycznym. Tym samym mo-

gła nastąpić więc niejaka konfrontacja, bowiem w jednym miejscu spotkały się trzy odmienne perspektywy i spojrzenia na dzisiejsze efekty procesu transformacji.

Uczestnicy konferencji przez cały pierwszy dzień prezentowali swoje stanowiska i dyskutowali o współczesnej polskiej wolności, po to, ażeby później ponownie zebrać się w atmosferze nieco mniej oficjalnej Klubu Studenckiego WySPa. Wieczorne spotkanie przygotowane zostało przez Niezależne Zrzeszenie Studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, co również nie jest przypadkowe, gdyż sama organizacja powstała w związku z wydarzeniami z sierpnia 1980 r. i stanowiła wyraz sprzeciwu młodych ludzi wobec obowiązującego systemu politycznego. Nie bez przyczyny NZS postrzegany był też wówczas jako odpowiednik Solidarności, będący przejawem poparcia ze strony młodych Polaków. Podobnie, choć w zdecydowanie bardziej sprzyjających okolicznościach, stało się także w tym roku, NZS UZ również włączyło się w obchody rocznicowe. W skład komitetu organizacyjnego weszli: Łukasz Czeruszka, Magdalena Kozłowska, Beata Kubaczyk, Katarzyna Mackiewicz, Ewelina Marucha, Marcin Nowak oraz Przemysław Nowak.

Motywy przewodnim tegorocznej imprezy stało się oczywiście „freedom party”, co właściwie w żaden sposób nie ograniczało wyobraźni stylizacyjnej uczestników. Na początek w odpowiedni nastrój wprowadził gości zespół MOST z Nowogrodu Bobrzańskiego, którego mocne brzmienie sprawiło, że cała przemowa mająca otworzyć część zabawową w klubie, wyleciała dyrektor Instytutu prof. Marii Zielińskiej na chwilę z głowy. Ale umiejętność improwizowania się przydała i Pani Profesor otworzyła nasze spotkanie w odpowiednim do „freedom party” stylu. Następnie przyszedł czas na najbardziej emocjonującą część imprezy, czyli wręczenie najlepszym studentom poszczególnych lat *socjologii* nagrody im. Maxa Webera. W tym roku nominowane do tego tytułu zostały następujące osoby:

Studia stacjonarne pierwszego stopnia:

I rok - Aleksandra Baryga, **Rafał Czura**, Paulina Figler,

II rok - **Katarzyna Jarguz**, Anna Pazgrat, Karolina Skrzypińska,

III rok - Joanna Baranowska, Piotr Golus, **Rafał Ziętek**.

Studia stacjonarne II stopnia:

I rok - **Justyna Turowska**, Justyna Walczak, Ksenia Wilaszek,

II rok - Katarzyna Mackiewicz, **Ewelina Marucha**, Ewelina Motyka-Henning.

Wśród nominowanych zwycięzca mógł być oczywiście tylko jeden, w związku z czym tegorocznymi laureatami w poszczególnych rocznikach zostali: Rafał Czura (I rok lic.), Katarzyna

Jarguz (II rok lic.), Rafał Ziętek (III rok lic.), Justyna Turowska (I rok mgr) oraz Ewelina Marucha (II rok mgr). Zasady i kryteria, na podstawie których dokonany został wybór najlepszych, przedstawił dr Lech Szczegół, nie ukrywając przy tym jednocześnie, że nie było wcale łatwo. Sponsorem nagród dla najlepszych studentów, a także poczęstunku w czasie konferencji, był Ośrodek Debaty Międzynarodowej Zielona Góra.

Następnie stery przejęli studenci, którzy w tym roku postanowili się niejako zrewanżować i tym samym przyznać prowadzącym „Baumany”. W tym celu NZS UZ zorganizował plebiscyt, w którym aktualni wychowankowie zielonogórskiej socjologii, a także grono absolwentów oddawało swoje głosy na wykładowców w czterech różnych kategoriach:

I kategoria - *Kosiarz Umystów*, którego miano zyskał mgr **Marek Zieliński**, a II i III miejsce zajęli prof. Mirosław Chałubiński, a także *ex aequo* dr hab. Beata Trzop oraz prof. Jerzy Leszkowicz-Baczyński,

II kategoria - *Wporzo Wykładowca*, w której zwyciężyła dr **Dorota Bazuń**, a kolejne miejsca przypadły dr. Lechowi Szczegół i prof. Mariuszowi Kwiatkowskiemu,

III kategoria - *Idealnym Kompanem do piwa* okazał się być zdaniem studentów dr **Lech Szczegół**, a zaraz za nim mgr Tomasz Kotodziej oraz dr Dorota Bazuń,

IV kategoria - *Najbardziej Ogarnięta Osoba w Instytucie Socjologii*, to kategoria, w której bezapelacyjnie wygrała mgr **Agata Szymandera**, a II i III miejsce przypadło dr Dorocie Szaban oraz prof. Mariuszowi Kwiatkowskiemu.

Po uroczystym rozdaniu wszystkich nagród na scenie zaprezentowali się najlepiej przebrani uczestnicy, a zwycięzcą konkursu na najbardziej wolnościowy strój okazał się prof. Mariusz Kwiatkowski, który jak widać nie stracił formy po ostatnim socjobraniowym sukcesie w stroju Ozzy’ego Osbourne’a. Później odbyła się też krótka zabawa z udziałem wykładowców oraz studentów, a następnie wystąpił Andrzej Kotin, który był uczestnikiem II edycji Bitwy Kapel wraz z zespołem ZENtrum. Jednak tym razem uraczył socjologów solowym koncertem unplugged, podczas którego można było na chwilę odetchnąć po wcześniejszych wrazeniach. Z kolei część „występową” zakończyły dziewczyny z formacji tanecznej Da Girlz, które ledwo zdołały pomieścić się ze swą energią na WySPowym parkiecie. Dziewczyny wysoko podniosły taneczną poprzeczkę, ale po chwili pozbieraliśmy się z zachwytu i dalej to już sami uczestnicy prezentowali swoje taneczne ruchy. Impreza trwałaby zapewne znacznie dłużej, gdyby nie to, że następnego dnia już od samego rana miała miejsce dyskusja i podsumowanie towarzyszącej *Socjobranii* konferencji. W tym miejscu nie pozostaje więc nic innego jak tylko podziękować wszystkim osobom zaangażowanym w organizację, a także samym uczestnikom, którzy w tym roku świętowali z nami to wydarzenie. Miejmy nadzieję, że również za rok spotkamy się w tak samo, a może bardziej licznym gronie.

Katarzyna Mackiewicz

Dwadzieścia lat minęło jak jeden dzień...

1 października 2014 r. Instytut Socjologii obchodził 20-lecie powstania

Instytut Socjologii powstał w 1994 roku w strukturach Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Inicjatorem zorganizowania studiów z zakresu socjologii był rektor WSP, prof. dr hab. Jerzy Baksalary. Od **1 września 2001 r.** Instytut funkcjonuje

Dr Annie Mielczarek-Żejmo

*najszczerze wyrazy współczucia z powodu
śmierci Taty*

składają

*Dyrekcja, studenci, koleżanki i koledzy
z Instytutu Socjologii*

je już w strukturach Uniwersytetu Zielonogórskiego - obecnie na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Przez dwadzieścia lat funkcjonowania nie żyliśmy samą nauką i pracą, ale także staraliśmy się świętować awanse naukowe naszych koleżanek i kolegów oraz ważniejsze wydarzenia w *Naszym Instytucie* (obchodziliśmy kolejno 5-lecie, 10-lecie i 15-lecie). Także Jubileusz 20-lecia postanowiliśmy uczcić nie tylko tradycyjnie - konferencją naukową pt. *Transgraniczność w perspektywie socjologicznej IX. Pogranicza i centra współczesnej Europy*, która odbędzie się w dniach 22-24 października br., ale także wspólnym wyjazdem integracyjnym.

10 lipca 2014 r., o godz. 7.00 rano wyjechaliśmy na wycieczkę do Spreewaldu. Wraz z biurem podróży Exodus udaliśmy się do tej blisko potożonej i pięknej krainy. W autokarze oprócz pracowników Instytutu Socjologii byli także zaprzyjaźnieni z nami pracownicy z innych jednostek, członkowie naszych rodzin, znajomi i przyjaciele. Program wycieczki był atrakcyjny. Obejmował między innymi zwiedzanie LÜBBEN (Spreewald) z renesansowym zamkiem i centrum turystycznym na Wyspie Zamkowej.

Główną atrakcją stanowił jednak rejs w LÜBBENAU (Spreewald) - czyli przejażdżka łodziami po malowniczej sieci kanałów rzeki Sprewy. Wśród znawców turystyki Spreewald określany jest jako zielona Wenecja. Rzeka Sprewa dzieli się na terenach Spreewaldu na niezliczone, małe odnogi. Te małe kanały tworzą malowniczą krainę o bogatej historii. Ponad 600 lat temu Spreewald zamieszkiwali Serbołużyczanie. Ich język jest wciąż żywy w Spreewaldzie. Gościom rzucają się w oczy dwujęzyczne tabliczki z nazwami miejscowości. Od 1991 r. Spreewald jest zarejestrowany jako rezerwat biosfery UNESCO. Żyją tu rzadkie gatunki zwierząt i rosną rzad-

kie odmiany roślin. Rzeki przecinają Spreewald jak gęsta sieć. Środkiem transportu numer jeden w Spreewaldzie jest spreewaldzka barka. Barkami śródlądowymi pływa tutaj nawet poczta i straż pożarna. Wąskie mosty przecinają rzeki i łączą poszczególne „wyspy mieszkalne”. Każdego roku tysiące gości wybiera się w czarującą podróż barką przez tę zieloną Wenecję i każdy z nich jest pod wielkim wrażeniem. Aktywni miłośnicy atrakcji wodnych mogą podziwiać rzeczny labirynt w kajaku lub kanu.

Łodziami doptynęliśmy do skansenu w wiosce Lehde, gdzie degustowaliśmy miejscowe piwo, likier ziołowy i słynne ogórki kiszane.

W drodze powrotnej zwiedzaliśmy zespół pałacowo-parkowy BRANITZ w Cottbus (także wpisany na listę UNESCO) z piramidą grobową księcia Hermanna von Pückler-Muskau.

Atmosfera na wycieczce była prawdziwie rodzinna. Nawet letnia burza, która przeszła w trakcie zwiedzania parku nie zepsuła nam humorów. Potwierdziło się raz jeszcze, że nasz instytutowy zespół jest zgrany i sprawdzony w każdych „okolicznościach przyrody”.

Agata Szymandera

FOT. R. SIECZKA

FOT. A. SZYMANDERA

FOT. A. SZYMANDERA